

Kirken i strøket

Menighetsblad for Tempe/Leira

Nr 3 2017

Mange døde for 300 år siden:

Slag mellom nordmenn og svensker ved Øvre Leirfoss

De 600 norske soldatene og rytterne som skulle slå tilbake de 5000 svenskene, måtte flykte da overmakten ble for stor. Da hadde svenskene prøvd å erobre Trondheim, men mislyktes. For å slå retrett måtte de over Nidelva. Det lyktes de ved Øvre Leirfoss der de kom over elva med en provisorisk flytebro. Senere på returferden tilbake til Sverige gikk det riktig ille for svenskene.

Se side 10

Først tvilte hun på Gud.
Så trodde hun.
Deretter ble det
aktiv prestetjeneste.
Møt den nyansatte
sokneprest Marianne
Steinnes på side 4

Du er sett og inderleg elska!

Vi blir stadig minte om kor viktig det er at vi ser kvarandre. Alle treng vi å oppleva at andre bryr seg om oss, tenkjer på oss, vil ha noko med oss å gjera, at dei ser ting ved oss som dei set pris på. Det gjev oss verdi, gjev oppmuntring og hjelper oss med våre liv i kvardagen. Vi får høyra gode forteljingar om korleis menneske har fått hjelp og livsmot ved at nokon verkeleg såg dei og trudde på dei. Det gav hjelp til å

koma ut av mismot, sjølførakt og einsemd. Vi skulle alltid ha syn for å oppmuntra og hjelpe kvarandre.

Så veit vi at vi sviktar, at vi lett er trulause, ikkje ser kvarandre, og slett ikkje kjenner kvarandre fullt ut. Vår hjelp strekk ikkje til. Då er det godt å vita at det finst ein som verkeleg kan hjelpe, ein som ser oss heile tida, ein som tok i mot oss ved namn i dåpen, og som seier at vi har uende-

leg verdi. Og han som verkeleg kjenner oss og ser oss, han vil ha samfunn med oss, han vil ikkje at vi skal vera åleine. Men han kan ikkje hjelpe oss utan at vi også ser han og kva han i Kristi liv og død har gjort for oss. Høyr kva han seier:

«For det vil Far min, at kvar den som ser Sonen og trur på han, skal ha evig liv, og eg skal reisa han opp på den siste dagen.» (Johs. 6.40)

Vi skal vita at han ser oss heile tida, og at han har gjort alt for at vi skulle få vera hjå han alle dagar, ja ut over våre dagar her. Så spørst det om du har sett han, om du har prøvd å bli kjent med han. Først og fremst er han å møta i sitt ord, og han har lova at den som søkjer han skal finna. Gje aldri opp!

Vit at du er verkeleg sett og verdsett, alt er lagt til rette for deg i Kristus, for du er inderleg elska av Gud!

Steinar Supphellen

MIN SALME

Salmeboka er full av fine salmer, med både gode tekster og melodier.

Å finne én spesiell salme er ikke enkelt, men jeg tror jeg har en favoritt; nemlig

“Ein fin liten blome.”

Salmen ble i 1927 gjendiktet fra svensk av Anders Hovden, og Bjørn Eidsvåg laget en fin melodi i 1969.

Første gang jeg hørte den var i et bryllup, og først forbandt jeg den ikke med brudevielse. Men den fenget, og passet egentlig svært godt. Vel heime måtte jeg finne salmeboka og virkelig lese teksten, og fant mange likhetstrekk med flere ting i livet.

Skogen er viktig i salmen, som et fristed for opplevelser og rekreasjon, samtidig som den innimellom kan virke skremmende. I visse værslag kan busker og trær anta former som minner om eventyrenes tusser og troll, og kan skape uhygge.

I barndommen vokste jeg opp i en mindre skog,

og familien var også ofte på turer til den store skogen; med bærspann, mat og drikke. I tillegg fant vi vakre blomster og vekster, og vi fikk vite navn på nesten alle.

I salmen blir vi stilt overfor valget om å være en skogblomst, eller en blomst i en prydhave. Noen hver av oss kan vel innimellom ønske å fremstå med mer stas og pryde, mens de fleste av oss egentlig er skogblomster, slike som vokser mer vilt.

Om vi sammenlikner oss med trærne, er også vi et slags tre, med røtter og greiner, og som slike kan vi enten skygge for, eller gi ly til oss selv og andre.

Men uansett, som alt i naturen er vi satt inn i den for å gjøre vår gjerning: være medmennesker, gi bistand, plante, vanne, og opptre slik at vår egen og andres hverdag blir bedre. Og den ballasten vi får i en god oppvekst gjør oss sterke - i stille, som i storm og motgang.

Elin Rø Ludvigsen

Menighetsstruktur fortsatt sentralt tema

Vi ønsker alle vel møtt til nytt semester i Tempe og Leira menighet. Den 3.09 var vi samlet til innsettingsgudstjeneste for vår nye sokneprest Marianne Steinnes. Fungerende prost Oddvar Gudmestad deltok på selve innsettingen. Vi var etterpå samlet til kirkecaffe i sokkelen i kirka der ca. 50 personer deltok. Vi gleder oss til å fortsette samarbeidet med vår nye sokneprest.

Kirkelig fellesråd har i høst videreført arbeidet med ny soknestruktur i Trondheim.

De har gjennomført prostivise møter med representanter for alle menighetsrådene i byen. Prosten i Strinda deltok i vårt møte og understreket at en menighet skal være et sentrum der noe går ut fra og videre at det er Kristus som er bærende og ikke organisasjonen. Kirkelig fellesråd i Trondheim har utarbeidet et grunnlagsdokument som foreslår en endring fra dagens 20 sokn til 9 nye sokn. I grunnlagsdokumentet foreslås at Tempe, Hoeggen og Bratsberg

menighet sammenslås til ett sokn. Dette er blant annet basert på de data fra utfordringsnotatene fra menighetene våren 2016. Gitt dagens ressursituasjon er det ikke noe mål å skulle spare penger gjennom en ny soknestruktur, blir det sagt. Nidaros bispedømmeråd har også oppfordret menighetsrådene til å drøfte spørsmålet om menighetsstruktur i sitt område.

Vårt sokn har et godt samarbeid med Hoeggen sokn på flere områder: To stillinger deles mellom Hoeggen og Tempe og Leira sokn, det gjelder felles trosopplærere og vår menighetsforvalter. Hoeggen sokn tar ansvar for betjening av Nidarvoll sykehjem som ligger i Tempe og Leira sokn. Gudstjenester sommerstid samordnes. I perioder har det også vært samarbeid om menighetsblad. Vår nye sokneprest har også tidligere arbeidet i Hoeggen menighet. Her er mange samarbeidsrelasjoner til stede. Videre nevner vi at Staben i Tempe og Leira sokn har fullt ansvar for

Bratsberg sokn.

Vår oppgave i Tempe og Leira menighet blir å gi en tilbakemelding til Kirkelig fellesråd på de forslag som er utarbeidet når det gjelder vår menighet. Vi må utarbeide en fremdriftsplan for arbeidet som kanskje kan sluttbehandles i menighetsmøtet til våren. Det oppfordres til innspill i saken.

Velkommen til våre gudstjenester og arrangement som er beskrevet på annet sted!

Fra salme 899: Jeg tror på jordens forvandling. En tid, et sted, en gang skal alle ting bli nye og alt bli fylt med sang! Ja, jorden skal fornyes, og gode ting skal skje! Bak døden venter Jesus. Den som vil tro, skal se!

Bjørn Olav Træthaug
(formann i menighetsrådet)

Ein fin liten blome

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
I granskogen diger og dryg,
Og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei ottast du ikkje i skogen stå gøymd.
Der skuggane tyngje deg må?
-Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
-Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome eg.

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner men sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gler meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud.

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong,
i morgonen ævele klår.
Og blanda med heilage englar min song
i himmele, dit døden aei når!

Fra tvil på Guds eksistens til aktiv tro og prestetjeneste

Marianne Steinnes er ansatt som ny sokneprest i Tempe og Leira menighet fra og med 1. september 2017. I og med at det er bare en sokneprest i menigheten må hun dekke prestens arbeidsoppgaver i Tempe, Leira og Bratsberg. Soknepreststillingen i Bratsberg er ikke lyst ledig. Det betyr at det kan bli en omfattende start for vår nye sokneprest. Det blir viktig at menigheten både i Tempe, Leira og Bratsberg støtter opp om presten så godt vi kan. Samtidig er det viktig å presisere at hennes

stilling omfatter Tempe og Leira, og i tillegg har hun Bratsberg som tjenestested.

Vår nye sokneprest forteller at hun er relativt fersk som prest. Hun ble ordinert av biskop Tor Singaas 30. august 2015, men hadde praktisert som prest en stund før ordinasjonen. I utgangspunktet var det ikke prest hun hadde tenkt å bli. Som ung reiste hun fra Nittedal, der hun vokste opp, til Stavanger. Her tok hun utdanning som barnevernspedagog og var ferdig i 1992. Sam-

men med ektemannen, Kristian, flyttet de til Trondheim samme år og har siden bodd her.

Ved siden av å arbeide ved Høgskolen i Sør-Trøndelag avd. for helse- og sosialfag har hun født 4 barn som i dag er i alderen 23, 21, 19 og 10. Og om ikke det var nok begynte hun å studere Kristendom ved NTNU hvor hun tok hovedfag i 2006.

I løpet av sitt voksne liv har det ikke alltid vært like lett å bevare troen på Gud. I en periode tok tvilen over styringen og Gud ble mer eller mindre borte for henne. Gud opplevdes fjern og lite aktuell. Men etter noen år skjedde det noe som førte til at hun fikk en sterk opplevelse av et gudsnærvær, og at Gud ville bære tvilen hun slet med, for henne. Det endret hennes tvil om Guds eksistens. Det gjorde noe med henne, det ble et vendepunkt i livet hennes. Hun fikk en trygghet om at hun har noe å fortelle, noe å gi til andre. Og da etter hvert kom tanken, kanskje jeg skal bli prest? Og slik ble det. Hovedfag i Kristendom er en god teoretisk bakgrunn for prestetjeneste. 2 årig praktikum tok hun ved Universitetet i Tromsø. Nå er jeg spent på og gleder meg til å starte i min første faste jobb som sokneprest i Tempe, Leira menighet. Jeg gleder meg til å bli kjent med menigheten, de som går i kirkene og er med på ulike typer aktiviteter i menigheten. Jeg ser fram til å få være med å bygge en god stab som samarbeider om kirkens mange oppgaver og som er med på å bygge et godt fellesskap i menigheten. Jeg gleder meg!

BOU

Mengigheten var samlet i kjellerstuen til kirkekaffe etter innsettelsesgudstjenesten. Bjørn Olav Træthaug ledet, og det var mange fra kolleger og bekjente som btakte hilsner og overrakte blomsterhilsninger.

Marianne Steinnes ble ønsket velkommen til menigheten av formann i menighetsrådet, Bjørn Olav Træthaug

Kortvarig prostvirksomhet i Strinda etterfølges av bispekall i Nidaros for for Herborg Finnset

FORBØNNSHANDLING. Under den høytidelige forbønnshandlingen foran alteret deltok det biskoper fra både Norge, Finland og England samt domprost og ledere i Kirkerådet, Nidaros bispedømmeråd og Domkirkens menighetsråd. (Foto: Scanpix)

Den 28. august takket Biskop Tor Herborg for sin korte, men gode tjeneste som prost i Strinda. Dette var også den siste gudstjenesten han deltok på i egenskap av Nidaros biskop.

Y'Mens Club - veteranklubb som støtter KFUK/M

Annehver mandag møtes et trettitalls veteraner i Y'Mens Club i andre etasje i det tidligere KFUK-huset i Prinsens gate 10A i Trondheim.

Møtene har en tradisjonell fast ramme med åpningsord og musikalske innslag, formidlet av tidligere rektor ved musikkskolen i Trondheim, Kåre Oppdal. Sang og musikk står sentralt på møtene, og det er mye salmesang fra den grå utgaven av salmeboka, den med stor skrift. Så serveres det god mat mens samtalen går høylytt og ivrig rundt bordene. Hovedposten på møtene er et samfunnsaktuelt foredrag. Møtene avsluttes med 'Fader Vår', velsignelsen og behørig signering av møteprotokollen før alle takker av og begir seg på hjemvei.

Y'Men International ble grunnlagt i Toledo, Ohio i USA i 1922 av dommer Paul William Alexander. Formålet var å være en tjenesteklubb av tidligere KFUM-ere som kunne gi støtte til lokale YMCA (KFUM)-klubber. Klubbene har en kristen basis, men er åpen og inkluderende for alle trosoppfatninger og mennesker som vil hjelpe barn og ungdom. Siden starten har Y's Men-bevegelsen utviklet seg til å bli en av verdens største tjenesteorganisasjoner med over 30.000 medlemmer i over 70 land.

Avtroppende president i Trondheim Y'Mens Club, **Jan Eggedt**, forteller at det er 48 klubber i

Norge med tilsammen 1400 medlemmer fordelt på 10 distrikter. I Trondheim er det to klubber, en med møtested i sentrum og en på Tiller/Heimdal. Trondheimsklubben har i løpet av de siste 10 årene hatt nesten 100 foredragsholdere som har bidratt med innlegg av samfunnsmessig interesse.

Y's Men var opprinnelig en mannsbevegelse. På slutten av 70-tallet ble også kvinner akseptert som medlemmer. Første dame som ble tatt opp i Trondheim, var Målfrid Skjøstad som ble tatt opp 1/7 1979, riktignok som medlem i daværende Levaner YMC (nedlagt i 2011).

Fellesskap rundt et middagsmåltid rett etter jobb var opprinnelig sentralt på møtene. Formen har etter hvert endret seg og har gått fra middag med porselen på hvite duker til hjemmesmurte snitter og engangsservice,

I mange år tjente klubben penger ved å organisere utdeling av telefonkatalogen. Ungdomsklubbene og speiderne utførte utdelingen. Inntektene ble deretter ført tilbake til klubbene og speidertroppene. Klubben bygde også opp kapital som ble gitt til arbeidet i Ungdomsforbundet (Nå Norges KFUK/M). Leirstedet Triangelheimen i Meråker er fullfinansiert med gaver fra klubben. Klubben er også medeier i Stiftelsen Triangelgården i Prinsens gate 10A som er refinansiert og rehabilitert. Medlemmene

i klubben bidro med bred kompetanse i dette arbeidet, siden flere av medlemmene var ingeniører, arkitekter og håndverkere.

Jan Eggedt forteller at utfordringen i dag er rekrutteringen. Klubben ble etablert i 1965 med «menn i sin beste alder». Mange av disse er fortsatt med, men få unge har kommet til. Dagens gjennomsnittsalder er derfor ganske høy (vel 81 år), og en foryngelse er ønskelig. I dag er kun 13 av medlemmene under gjennomsnittsalderen.

Distribusjonen av telefonkatalogen falt etter hvert bort. Mulighetene for å yte økonomisk støtte i samme omfang som før, ble derfor ikke lenger mulig. Likevel har ulike prosjekter, pengebidrag, utlodninger og salg av et par hundre buketter kristorn ved juletider gitt inntekter som har gjort det mulig å overføre noen midler til det lokale ungdomsarbeidet.

I 11 år arrangerte klubben Syng med oss-arrangementer i Vår Frue kirke og hvor kollekten ble gitt til Kirkens Bymisjon. Gjennom regionsprosjekter ble det blant annet startet klubber i Russland og i de Baltiske land.

Y's Men støtter også globalt misjonsarbeid i Afrika og Asia. I et malariaprojekt er det kjøpt inn malariamedisin og myggnett til distribusjon i Afrika.

SS

Kva vil Martin Luther ha sagt oss?

Trua aleine

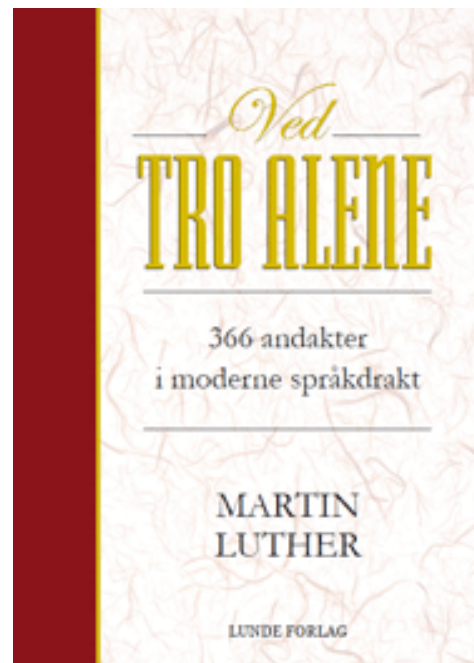
Utgangspunktet for at vi i år har 500-års markering for reformasjonen, er hendinga 31. oktober 1517. Då slo Luther opp sine 95 setningar, særleg retta mot avlatshandelen. Det vart starten på reformasjonen, for det viste seg at Luther hadde mykje meir på hjartet. Mellom han og leiarane i den katolske kyrkja viste det seg å vera mange ulike overtydingar om kva det betydde å vera ein kristen. Luther fann at pavekyrkja hadde kome bort frå Bibelens lære om forholdet mellom Gud og menneske. Det måtte endringar til. Målet for Luther var ei samla kyrkje på grunnlag av dei sanningar han hadde fått

innsikt i og som han ville gje livet sitt for. Resultatet skulle bli ei delt kyrkje – ei delvis reformert katolsk kyrkje og ei ny luthersk kyrkje.

Luther hadde gjort ei stor oppdaging som styrte heile hans liv. Alt hans strev hadde det sikte å gjera denne openberringa kjent for all verda. Ingen kan vera i tvil om kva som var kjernen i hans overtyding. Han viste seg å vera ein mann med store feil og manglar, han kan klagast for både meiningar og gjerningar som ikkje held mål når dei blir prøvde i det Bibelens lys som han sjølv ville at alt skulle underleggjast. Men ei sak var større og viktigare enn alt anna: den openberringa han meinte seg å ha fått, såg han som ei gudgjeven oppgåve å gjera kjent for all verda.

Kva var denne store oppdaginga og hans budskap også til oss som lever i dag?

Frå sine unge år opplevde Luther at han som Guds skapning sto overfor sin skapar og livgjevar med ansvar for sitt liv. Ein dag skulle han gjera reknskap som ville avgjera hans evige lagnad. Luthers store problem vart: Korleis leva etter skaparens vilje? Korleis oppnå sikker von om frelse? Korleis få ha ein nådig Gud? Luther prøvde tilrådde vegar. Han levde eit mønstergyldig liv både i ord og gjerning, underkasta seg strenge klosterreglar og gjorde sitt aller beste. Han studerte Bibelen inngåande for å la seg rettleia. På bakgrunn av sitt intense strev både med klosterreglar og andre levereglar, og arbeidet med Bibelens ord, gjorde han tidleg den oppdaginga som han seinare heldt fast på og

som i nokre korte setningar kan uttrykkjast slik:

Overfor sin skapar og herre står mennesket – etter syndefallet - fullstendig hjelpelaust og fortapt, utan sjanse til å leva eit fullkome reint og syndefritt liv etter Guds tanke.

I denne si hjelpeløyse blir ikkje mennesket frelst ved sine gode gjerningar. Dei frelser ikkje, men frelsa skaper også gode gjerningar. Frelse skjer åleine ved tru.

Den trua som frelser, er berre trua på at all vår synd er sletta ut ved Jesu soningsdød for oss. Like fullstendig som fortapinga er ved synda, like fullstendig er vår frelse ved Jesu soning – det er rein nåde.

Denne frelsande trua skapest berre gjennom at Bibelens ord får overtyda oss. Ordet må få plass i oss, og trua skapest som Den heilage andes verknad gjennom ordet.

Trua åleine, nåden åleine, skrifta åleine, det er dei sentrale orda i den budskapen Luther ville skulle nå fram til kvar einskild av oss. Reformasjonsfeiringa skulle hjelpe oss til å grunna på dette og verkeleg ta denne budskapen til oss.

Steinar Supphellen

Møte onsdag kl 12

Død, nød og elendighet fulgte Armfeldts felttok i Trøndelag

I juli 1717, altså for akkurat 300 år siden, ga Karl den XII ordre til generalløytnant Armfeldt om å utarbeide en plan for et angrep på Trøndelag, og ved nyttår 1718 ble planene godkjent og Armfeldt ble utnevnt til øverstkommanderende for den Jämtlandske arme. Han brukt lang tid på å forberede et angrep mot Trondheim. Han møtte mange hindringer og uventet motstand. Han lyktes aldri å ta Trondheim selv om han gjorde en rekke forsøk. Han møtte sterkere motstand enn han hadde regnet med. Til slutt ga han opp, og begynte tilbaketoget til Sverige. Under veis fikk han vite at Karl den XII var blitt skutt i Halden. Dermed var mye av hensikten med å erobre Trøndelag borte. Tilbaketoget til Sverige endte i katastrofe der størstedelen av hæren hans omkom på grunn av kulde og matmangel.

Da armeen til Armfeldt skulle komme seg ut av Trondheim måtte de passere Nidelven. Det var ikke enkelt. Alle bruer og ferjesteder var ødelagt av nord-

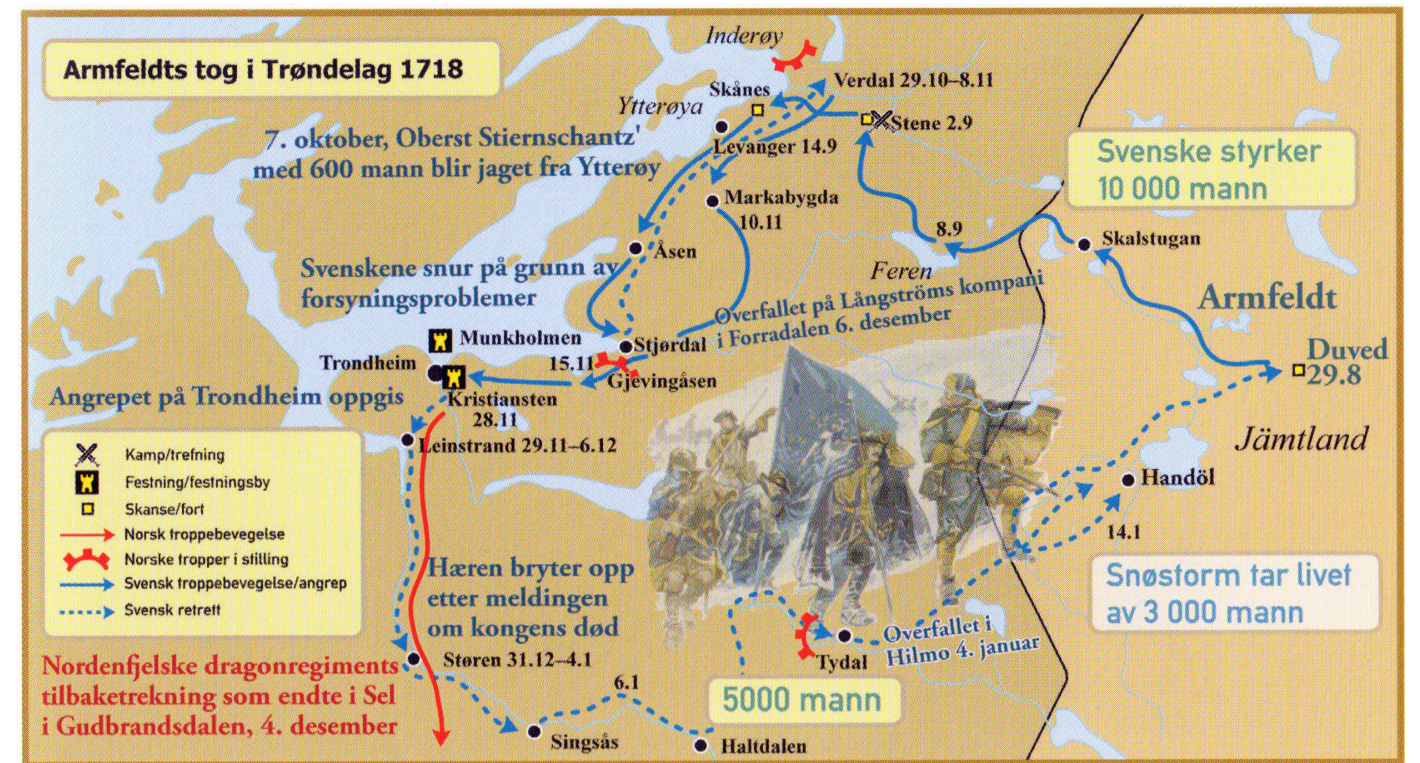
mennene. De omtrent 5000 soldatene gikk i flokk oppover Hoeggen og over Leira og ned til Nidelven like ovenfor Øvre Lierfoss. Her fant de et sted like ovenfor fossen der de kunne bygge en flytebro som kunne holde overgang for store grupper soldater. Det har vært en god del diskusjoner om hvor denne brua ble bygget. Man har lett etter

merker av ulike slag. Et merke har vært å se etter møllesteinene forteller Kristian Rokseth som

bor på gården der brua angivelig ble bygget. Møllesteinene ble brukt nærmest som et ankerfeste for brua slik at den ikke skulle bli tatt av strømmen. Brua ble bygd langs den ene elvebredden og var 96 m lang. Da den var ferdig, skjov de den øvre enden ut i elven slik at den ble tatt av strømmen og ført over til den motsatte side, og så festet der.

På den andre siden av elven hadde generalmajor Peter von Motzfeldt samlet 600 norske ryt-

tere som skulle hindre svenskene i å komme over. Det ble åpnet både geværild og kanonild fra begge sider. Svenskehæren ble for stor og nordmennene måtte flykte. General de la Barre fikk i oppdrag å forfølge nordmennene samtidig som han skulle skaffe nytt om Karl den 12.. Denne jakten på nordmennene kom til å bli svært intensiv og et av de mest dramatiske innslagene i hele felttoget.

BOU

(kilde: Frode Lindgjerdet; Norge og den store nordiske krigen 1700-1921 (Ares forlag AS))

Det arbeides med å skaffe midler til å lage et historisk spill om hvordan Armfeldt greide å komme seg over Nidelven og de komplikasjoner dette skapte for både svensker og nordmenn. Et slikt spill vil fort komme opp i en kostnad på 600.000,-. Det er søkt Forsvaret om hjelp til finansieringen.

Dødligheten blant norske soldater og sivile var høy på grunn av sykdom og matmangel. (Ill: A. Lännerbäck)

Meldingen om Karl 12.s død ble feiret med kanonsalutt fra Kristiansten (Ill: A. Lännerbäck)

Gudstjenester Tempe og Leira

Kommende aktiviteter og samlinger i Tempe og Leira

Dag og tid	Sted	Klokkeslett	Arrangement
Tirsdag 19. september	Tempe bydelshus festsalen	1130 - 1330	Formiddagstreff
Torsdag 28. september	Tempe treffsted	1800 - 2000	Hyggetreff
Tirsdag 3. oktober	Leira kapell	1100 - 1300	Formiddagstreff
Torsdag 5. oktober	Bratsberg kirkestue	1200 - 1400	Hyggetreff
Onsdag 11. oktober	Tempe HVS	1230 - 1400	Gudstjeneste m/ nattverd og kaffe
Tirsdag 24. oktober	Tempe bydelshus festsalen	1130 - 1330	Formiddagstreff
Torsdag 26. oktober	Tempe treffsted	1800 – 2000	Hyggetreff
Torsdag 2. november	Bratsberg kirkestue	1200 - 1400	Hyggetreff
Tirsdag 7. november	Leira kapell	1100 - 1300	Formiddagstreff
Onsdag 8. november	Tempe HVS	1230 – 1400	Gudstjeneste m/ nattverd og kaffe
Tirsdag 14. november	Tempe bydelshus – festsalen	1130 - 1330	Formiddagstreff
Søndag 19. november	Tempe bydelshus – festsalen	1130 - 1330	Gudstjeneste – Diakoniens dag
Onsdag 29. november	Tempe HVS	1230 – 1400	Gudstjeneste m/ nattverd og kaffe
Torsdag 30. november	Tempe treffsted	1800 – 2000	Hyggetreff
Tirsdag 5. desember	Tempe bydelshus - festsalen	1130 - 1330	Formiddagstreff
Tirsdag 5. desember	Leira kapell	1100	Formiddagstreff
Torsdag 7. desember	Bratsberg kirkestue	1200	Hyggetreff
Lørdag 23. desember	Tempe bydelskafe	1500 – 1700	Juleandakt med julekaffe

Mai

- Tirsdag 9: Gågruppe kl.11.00.
- Mandag 15: Medlemsmøte kl.11.00.
Temaet bestemmes senere.
- Tirsdag 23: Gågruppe kl. 11.00.
(Denne datoen pga 17. mai).
- Onsdag 31: Sommertur.
Innbydelse kommer i posten

Juni

- Tirsdag 6: Gågruppe kl.11.00.
Siste tur før sommeren.
Alle tar med mat og drikke, og vi legger turen utenfor byen.Turlederen ordner med gratis transport.

Oppstrinda helselag

Medlemsmøte. Medlemsmøtene holdes i Tempe Kirke, sokkelen, kl 11.00 – kl 13.30.

Gågruppe. Vi møtes utenfor Tempe kirke annehver tirsdag kl.11.00 (se datoene i programmet) og vi går i ca. 1 time. Vi finner et sted i nærheten av kirka hvor vi kan drikke kaffe. Det vil alltid være en gruppeleder med på turene som avsluttes ved Tempe Kirke. Husk brodder/sko med god såle når føret er litt vanskelig. Bli med ut å gå og opplev vinteren, våren og forsommeren i sosialt samvær med andre som trives ute.

Vegvesnet har fått nybygg

Statens vegvesens trafikkstasjon i Leirfossvegen 5 har fått et tilbygg som er bygd tvers over det gamle bygget. Tor Ødegaard fra vegstasjonen forteller at det ikke er vesentlig utvidelser av staben som krever dette. Stasjonen bemannes nå av 53 ansatte. De har tidligere vært spredt utover i byen, men er nå samlet i nye hensiktsmessige lokaler, Noen utvidede stabsfunksjoner er det likevel blitt plass til, som tidligere ble bekjent fra Molde, Sandmoen og Malvik, Stasjon-sjef er Torodd Østeraas, som også har ansvar for hele det nye Trødelagsfylket.

* Oppussing av steiner
 * Navnetilføyinger
 * Nedsliping av steiner
 * Bolting av steiner
 * Gravlykter og tilbehør
 * Nye steiner
TO STORE UTSTILLINGER
TRONDHEIM GRAVMONUMENTER AS
 Byneset v/Rye, 920 99 749
 Prinsens gt.45, 73 50 27 80

Torbjørn Bredeesen
BLIKKENSLAGER
ETABL. 1972
 Stubbanveien 12, 7037 Trondheim
 Tlf. 73 96 75 17 - Mobil 976 07 731
REMA 1000
 Fossegrenda
 Åpningstider 07-22 (08-20)

Ole Kristian Bratseth fra Fossegrenda ble i vår uteksaminert fra Menighetsfakultetet. Den 25. juni ble han ordinert til ny prest i Nidaros bispedømme, og er nå ansatt som kapellan i Heimdal menighet..

Elveseter
Begravelsesbyrå
 Døgnvakt: **72 84 50 80**
 Ingen tillegg ved samtale i hjemmet
 kontakt@elveseter.com
 www.elveseter.com
VIRKE GRAVFERD

VIGDAL
begravelsesbyrå as
 Mælabbakken 5, 7224 Melhus
 Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
 Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41
VIRKE GRAVFERD
DØGNVAKT
72 87 10 22
 www.vigdal.no

Svanholm
GRAVFERD
 Døgntelefon: 73 89 11 40 www.svanholm.no

FAGTRYKK
 preget av gode løsninger
 DESIGN | PRODUKSJON | WEBLØSNINGER
 www.fagtrykk.no

Menighetsbladet:

Red: Otto Sjelmo (OS)
 Bernt Olav Utgaard (BOU)
 Skule Sørmo (layout) (SS)

Opplag: 5200 Trykk: Fagtrykk AS
 Kildereferanse er oppgitt med QR-kode

Konto menighetsbladet: 1503.81.70543,
 VIPPS 102555

Annonsepris: kr 12,-pr mm/spalte.
 E-post: menighetsblad.
 tempe@gmail.com

Tempe og Leira menighet:

Epost: post.tempe.trondheim@kirken.no
 Sokneprest Tempe og Leira.

Marianne Steinnes tlf. 901 33 803
 Diakon Pål Arne Winsnes: tlf. 908 00 685
 Kantor Øystein Løvli: tlf. 953 34 862
 Menighetspedagog Elisabeth Lund: tlf. 941 30 768
 Menighetsforv. Anne Marit Bjørklid: .. tlf. 953 35 124
 Kirketjener Ingunn Walle..... tlf. 953 31 822
 Felles sentralbord: tlf. 994 36 000

Leder i Tempe og Leira menighetsråd

Bjørn Olav Træthaug: tlf. 911 12 822
 Kontonr til menigheten: Kto 1503.90.90969, VIPPS 75874
 Ønsker du skattefradrag må du oppgi navn og fødselsnummer.

QR-kode for Tempe og Leira menighet på
 Facebook (t.v.) og på hjemmeside (t.h.):

Døpte i Tempe og Leira sokn:

Julia Pettersen	Alstadhaug kirke
Sigurd Fagerholt Dahl	Nidaros Domkirke
Rakel Rosenkrantz	Lade kirke
Pernille Løseth Johansen	Tempe kirke
Ellen Maria Karlsson	
Johansen	Leira kapell
John Dalum Karlsen	Tiller kirke
Alfred Klausmark Karlsen	Velfjord kirke
Linnea Skaanes	Leira kapell
Olivia Stolt-Viken	Leira kapell
Tuva Hauffen	Nidaros Domkirke
Helle Hauffen	Nidaros Domkirke
Iben Johansen	Selbu kirke
Sanna Wiig Pedersen	Støren kirke
Svea Furberg	Leira kapell
Martinus Stene Høydal	Sykkylven

(Periode: Fra 07.05.2017 til 08.09.2017)

Døde i Tempe og Leira sokn

Annbjørg Hubak
 Anna Sæther
 Arne Sølberg
 Synnøve Dahl
 Torbjørn Krogstad
 Andreas Løberg
 Mary Lovise Jensen
 Turid Agnes Barøy
 Jorunn Synnøve Andersen
 Margit Haarberg
 Anna Johnsen
 Morten Hvitsand
 Bjørg Johansen

(Periode: Fra 06.05.2017 til 08.09.2017)

De døpte er bosatt i menigheten. Det er
 angitt hvor dåpen fant sted, og det kan
 være andre steder enn i menighetens kirker.

Røveren på korset er den eneste som fikk sikker beskjed

*Er ikke du Messias?
Frels da deg selv og
oss!*

*Vi får bare igjen for
det vi har gjort
- Jesus, husk på
meg når du kommer
i ditt Rike.*

*Sannelig, sannelig,
i dag skal du bli med
meg..*

Jesus ble korsfestet sammen med to røvere. De ble dømt for forbrytelser de hadde begått. Den ene røveren anklaget Jesus for ikke å gjøre et mirakel slik at de slapp korsfestelsen. Den andre forstod straffen han hadde fått. Han ba om at Jesus måtte huske ham når han kom til Gud. Da var det at Jesus svarte "Sannelig, i dag skal du være med meg i paradiset".

Det var ikke nødvendig for røveren verken å bekjenne sin synder eller gjøre noe annet enn å søke Jesus i dette siste øyeblikk av livet. Jesus trengte ikke å bli fortalt hva han hadde gjort, det visste han allerede. Det var nok for denne røveren at han søkte til Jesus med en bønn om barmhjertighet. Og det fikk han. Han er den eneste i bibelhistorien som vi vet fikk beskjed at han ble med til paradiset. Vi andre må tro på Guds løfter.

Men vi kan høste stor lærdom av denne fortellingen. Det unike med den er at den forteller oss hvor enkelt det egentlig er å komme til Jesus! Ingen gjerninger, ingen lange syndsbekjennelser! Og de som kommer til Jesus, vil han aldri støte fra seg!

Jesu kall og gjerning på jorda var å skape tro. Ikke primært å helbrede og gjøre mirakler og undre. I evangeliene fortelles det at han ofte likevel tydde til mirakler som tegn på sin makt, - til en slekt som ellers hadde vanskelig for å tro uten å se tegn. Men oftest var de engangshandlinger som ikke var ment å gjentas.

Dersom du søker Jesus for å oppleve mirakler, kan du fort komme i samme posisjon som røveren som anklaget Jesus.

Når det i denne fortellingen er håp for en dødsdømt røver - som fikk en straff han kanskje fortjente etter datidens lover, - da er det håp både for deg og meg å komme til Guds Rike!